

Jedna zima sa Kristinom

Zdravko Colic

Jedne proste Vojvodjanske zime,
na salasu prijatelja mog
malo drustvo se skupilo iz grada
sve mladici iz dugih skolskih dana
a na vratima doma, uz plamen petrolejke
se smjesilo lice na nas

Jedne proste Vojvodjanske zime
na salasu prijatelja mog
dok su ruke jos promrzle od puta,
dugo stresale pahulje s kaputa
ti si prisla i od srca mi pruzila
casu crnog vina
Kristina, Kristina

Dobra vam noc, prijatelji
dobra vam noc, dobro nam dosli,
dobra vam noc, prijatelji,
sjedite tu i zapjevajmo svi

Onda smo izasli na dvoriste
Ja i Kristina
Skripao je snijeg pod nogama
ljubio sam je, ljubio
Da li se sjecas, Kristina?